

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEESEN NIMI

Ringerfundin infuusioneste, liuos

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

1000 ml infuusionestettä sisältää:

Natriumkloridia	6,80 g
Kaliumkloridia	0,30 g
Magnesiumkloridiheksahydraattia	0,20 g
Kalsiumklorididihydraattia	0,37 g
Natriumasettaattitrihydraattia	3,27 g
Omenahappoa	0,67 g

Elektrolyttisisältö:

	<i>mmol/l</i>
Natrium	145,0
Kalium	4,0
Magnesium	1,0
Kalsium	2,5
Kloridi	127,0
Asetaatti	24,0
Malaatti	5,0

Apuaineet, joiden vaikutus tunnetaan:

1000 ml Ringerfundin infuusionestettä sisältää 0,2 g natriumhydroksidia (0,115 g natriumia).

Täydellinen apuaineluettelo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Infuusioneste, liuos

Kirkas, väritön vesiliuos, jossa ei ole näkyviä hiukkasia.

pH: 5,1-5,9

Teoreettinen osmolaarisuus: 309 mOsm/l

4. KLIINISET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Menetetyn solunulkoisesta nesteestä korvaaminen isotoniassa dehydraatiossa, asidoosin yhteydessä tai sen uhatessa.

4.2 Annostus ja antotapa

Annostus

Aikuiset, iäkkääät potilaat, nuoret ja lapset:

Annos riippuu potilaan iästä, painosta, kliinisestä ja biologisesta tilasta ja muusta samanaikaisesta hoidosta.

Suositeltu annos:

Suositeltu annos on:

- aikuisille, iäkkäille potilaille ja nuorille: 500 ml-3000 ml/24 tuntia, joka vastaa 1-6 mmol sodium/kg/24 tuntia ja 0,03-0,17 mmol kaliumia/kg/24 tuntia.
- vauvoille, leikki-ikäisille ja lapsille: 20 ml-100 ml/kg/24 tuntia, joka vastaa 3-14 mmol sodium/kg/24 tuntia ja 0,08-0,40 mmol kaliumia/kg/24 tuntia.

Antonopeus:

Infuusion enimmäisnopeus riippuu potilaan neste- ja elektrolyyttitarpeesta, painosta, klinisestä tilasta ja biologisesta statuksesta.

Lapsille keskimääräinen infuusionopeus on 5 ml/kg/tunti, mutta nopeus vaihtelee lapsen iän mukaan: 6-8 ml/kg/tunti vauvoille, 4-6 ml/kg/tunti leikki-ikäisille ja 2-4 ml/kg/tunti lapsille.

Huomioi:

- vauvat ja leikki-ikäiset: ikä vaihtelee välillä 28 päivää-23 kuukautta (leikki-ikäisellä tarkoitetaan pientä lasta, joka jo osaa kävellä)
- lapset: 2-11 -vuotiaat.

Pediatriset potilaat

Ringerfundin valmisten turvallisuutta ja tehoa alle 28 päivän ikäisten lasten hoidossa ei ole varmistettu.

Antotapa

Annetaan ainoastaan laskimonsisäisenä infuusiona.

Ringerfundin-liuosta voidaan antaa perifeeriseen laskimoon (katso kohta 3, pH ja teoreettinen osmolaarisuus).

Jos liuosta annetaan nopeana paineinfuusiona, ilma pitää poistaa muovipakkauksesta ja infuusiolaitteesta ennen infuusion aloittamista, jotta voidaan välttää mahdollinen infuusionaikainen ilmaembolia.

Nestetasapainoa, plasman elektrolyytipitoisuutta ja pH:ta pitää seurata infuusion aikana.

Ringerfundinia voidaan annostella niin kauan kuin se on nestetasapainon kannalta tarpeen.

4.3 Vasta-aiheet

Ringerfundinia ei saa käyttää:

- hypervolemiassa
- vakavassa kongestiivisessä sydämen vajaatoiminnassa
- munuaisten vajaatoiminnassa, johon liittyy oliguria tai anuria
- vakavassa yleistyneessä ödeemassa
- hyperkalemiassa
- hyperkalsemiassa
- metabolisessa alkaloosissa.

4.4 Varoituset ja käyttöön liittyvät varotoimet

Jos infuusionestettä annostellaan suuria määriä lievää tai keskivaikeaa sydämen tai keuhkojen vajaatoimintaa sairastavalle, on potilaan tilaa seurattava tarkoin (jos sydämen tai keuhkojen vajaatoiminta on vakava, katso kohta 4.3).

Natriumkloridia sisältäviä liuoksia pitää annostella varoen potilaille, joilla on

- lievä tai keskivaikea sydämen vajaatoiminta, perifeerinen ödeema, keuhkoödeema tai ekstrasellulaarinen ylinesteytystila (vakavammissa tapauksissa katso kohta 4.3)
- hypernatremia, hyperkloremia, hypertoninen dehydraatio, hypertensio, munuaisten vajaatoiminta, eklampsia tai sen riski, aldosteronismi tai muu sairaus tai lääkitys (esim. kortikoidit/steroidit), joka aiheuttaa natriumin kertymistä (katso myös kohta 4.5).

Kaliumia sisältäviä liuoksia pitää annostella varoen potilaille, joilla on sydänsairaus tai tila, joka altistaa hyperkalemialle, kuten munuaisten tai lisämunuaisen vajaatoiminta, akuutti dehydraatio tai vakavien

palovammojen yhteydessä esiintyvä laaja-alainen kudosvaario.

Valmiste sisältää kalsiumia ja sen vuoksi

- laskimonsisäisen infuusion aikana pitää noudattaa huolellisuutta ekstravasaation välttämiseksi
- infuusionestettä tulee antaa varoen munuaisten vajaatoimintaa sairastaville potilaille sekä potilaille, joilla on sairaus, johon liittyy kohonnut D-vitamiinin pitoisuus, kuten sarkoidoosi
- infuusionestettä ei saa annostella samalla infuusiolaitteella veren kanssa.

Metaboloituvia anioneja sisältäviä liuoksia pitää antaa varoen potilaille, joilla on hengitysvaikeuksia.

Seerumin elektrolyyttien, nestetasapainon ja pH:n seuranta on aiheellista.

Potilaalle on annettava hännelle soveltuva ravintoliuosta, jos parenteraalinen hoito on pitkääikaista.

Tämä lääkevalmiste sisältää 145 mmol natriumia 1000 ml:ssa. Tämä on otettava huomioon potilailla, joilla on ruokavalion natriumrajoitus.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Ringerfundin-infusiooneste sisältää natriumia, kaliumia, kalsiumia ja magnesiumia vastaavan määrään, kuin plasma. Tämän vuoksi Ringerfundinin anto ei lisää edellä mainittujen elektrolyyttien pitoisuutta plasmassa, jos hyväksytty käyttöaiheet ja vasta-aiheet on otettu huomioon. Jos elektrolyyttien pitoisuudet nousevat jostain muusta syystä, pitää seuraavat yhteisvaikutukset ottaa huomioon.

Natriumiin liittyvät:

Kortikoidit/steroidit ja karbenoksoleeni voivat aiheuttaa natriumin ja veden kertymistä (joka aiheuttaa turvotusta ja verenpaineen nousua).

Kaliumiin liittyvät:

- suksametoni
- kaliumia säestäävät diureetit (amiloridi, spironolaktoni ja triamtereeni joko yksinään tai yhdistelmävalmisteen osana)
- takrolimuusi, siklosporiini

voivat nostaa kaliumin pitoisuutta plasmassa, joka voi johtaa jopa fataaliin hyperkalemiaan, varsinkin, jos potilaalla on hyperkalemian vaikutusta lisäävä munuaisten vajaatoiminta.

Kalsiumiin liittyvät:

Digitaalisglykosidien vaikutus voi voimistua, jos potilaalla on hyperkalsemia. Tämä voi johtaa jopa fataaliin sydämen rytmihäiriöön.

D-vitamiini voi aiheuttaa hyperkalsemiaa.

4.6 Raskaus ja imetyks

Ringerfundinin käytöstä raskauden ja imetyksen aikana ei ole tietoja. Kun valmistetta käytetään hyväksyttyihin käyttöaiheisiin, riskejä ei ole odotettavissa, kun neste-, elektrolyytti- ja hoppo-emästasapainoa seurataan huolellisesti (katso kohta 5.3).

Ringerfundinia tulee käyttää varoen raskausmyrkkyksessä.

4.7 Vaikutus ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn

Ringerfundinilla ei ole vaikutusta kykyyn ajaa autoa tai käyttää koneita.

4.8 Haittavaikutukset

Yliannostusoireita voi esiintyä, ks. kohta 4.9.

Tässä kohdassa käytetty yleisyysluokitus:

Harvinainen: $\geq 1/10\ 000$, $< 1/1\ 000$

Tuntematon: koska saatavissa ole tieto ei riitä arvointiin

Immuunijärjestelmä

Tuntematon: Magnesiumsuolojen laskimonsisäisen annon jälkeen on toisinaan raportoitu yliherkkyyssreaktioita, jonka oireena on esiintynyt urtikariaa.

Ruoansulatuselimistö

Vaikka suun kautta annettavat magnesiumsuolat stimuloivat peristaltiikkaa, paralyyttistä suolentukkeumaa on raportoitu harvoin magnesiumsulfaatin laskimonsisäisen annon jälkeen.

Yleisoireet ja antopaikassa todettavat haitat

Antotapaan liittyviä haittavaikutuksia, kuten kuume, tulehdus, kipu tai reaktio injektiokohdassa, laskimon ärsytsys, laskimotromboosi tai injektiokohdasta alkava tai ekstravasaation aiheuttama flebiitti, voi esiintyä. Haittavaikutukset voivat myös johtua liuokseen mahdollisesti lisätystä lääkeaineesta, jolloin haittavaikutuksen todennäköisyys riippuu siitä, mitä lääkeainetta liuokseen on lisätty.

Epäillyistä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisteen hyöty-haittatasapainon jatkuvan arvioinnin. Tervydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista

www-sivusto: www.fimea.fi

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea

Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri

PL 55

00034 FIMEA

4.9 Yliannostus

Yliannostus tai liian suuri infuusionopeus voivat johtaa veden ja natriumin kertymiseen elimistöön, jonka seurauksena voi esiintyä turvotusta, erityisesti jos natriumin eritys munuaisten kautta on heikentyt. Tällaisessa tapauksessa dialyysi voi olla tarpeen.

Kaliumin yliannostus voi johtaa hyperkalemiaan, erityisesti munuaisten vajaatoimintaa sairastavilla potilailla. Hyperkalemian oireita ovat parestesiat raajoissa, lihasheikkous, paralyysi, sydämen rytmihäiriöt, sydämen pysähdyks ja sekavuus. Hyperkalemian hoitona annetaan kalsiumia, insuliinia (ja glukoosia) ja natriumbikarbonaattia, suoritetaan ioninvaihto (hartsi) tai dialyysi.

Magnesiumsuolojen parenteraalinen yliannostus johtaa hypermagnesemiaan, jonka merkkejä ovat neuromuskulaarisen salpauksesta johtuvat syvien jännerefleksien katoaminen ja hengityslama. Muita hypermagnesemian oireita ovat pahoinvointi, oksentelu, ihon punoitus, jano, perifeerisestä vasodilataatiosta johtuva hypotensio, uneliaisuus, sekavuus, lihasheikkous, sydämen hidasyöntisyys, kooma ja sydämenpysähdyks.

Kloridisuolojen yliannostus voi aiheuttaa bikarbonaattien katoa ja siten happamuuden lisääntymistä.

Tiettyjen yhdisteiden, kuten asetaatin ja malaatin, yliannostus voi johtaa metaboliseen alkaloosiin, erityisesti munuaisten vajaatoimintaa sairastavilla potilailla, sillä malatti ja asetaatti muodostavat metaboloituessaan bikarbonaattianioneja. Oireina voi esiintyä mielialan muutoksia, väsymystä, hengenahdistusta, lihasheikkoutta ja epäsäännöllisiä sydämenlyöntejä. Potilaille, joilla on lisäksi hypokalsemia, voi esiintyä lihasten liikajännitystä, nykimistä ja kouristelua. Metabolisen alkaloosin, johon liittyy bikarbonaattipitoisuuden nousu, hoidoksi soveltuu asianmukainen neste- ja elektrolyyttitasapainon palauttaminen.

Kalsiumsuolojen yliannostus voi johtaa hyperkalsemiaan. Hyperkalsemian oireita ovat ruokahaluttomuus, pahoinvointi, oksentelu, ummetus, vatsakipu, lihasheikkous, psyykkiset häiriöt, jano, polyuria,

nefrokalsinoosi, munuaiskivet ja vakavissa tapauksissa sydämen rytmihäiriöt ja kooma. Kalsiumsuolojen anto liian suarella infuusionopeudella voi myös johtaa moniin hyperkalseemian oireisiin, kuten kalkin makuun suussa, kuumiin aaltoihin ja perifeeriseen vasodilataatioon. Lievän oireettoman hyperkalseemian hoidoksi riittää kalsiumin ja muiden sen imeytymiseen vaikuttavien aineiden, kuten D-vitamiinin annon keskeyttäminen. Vakava hyperkalsemia vaatii kiireellistä hoitoa (kuten loop-diureettien anto, hemodialyysi, kalsitoninin, bisfosfonaattien ja trinatriumedetaatin anto).

Jos yliannostus liittyy Ringerfundin-infusioonesteeseen lisättyn lääkeaineeseen, yliannostuksen oireet riippuvat lisätystä aineesta. Vahingossa annetun yliannostuksen yhteydessä infuusion anto on keskeytettävä ja potilaasta on tarkkailtava lisätyn lääkeaineen mahdollisesti aiheuttamien yliannostuksen oireiden varalta. Tarvittaessa tulee antaa oireenmukaista ja elintoiimintoja tukevaa hoitoa.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1 Farmakodynamiikka

Farmakoterapeutinen ryhmä: Elektrolyyttasapainoon vaikuttavat liuokset, elektrolyytit
ATC-koodi: B05BB01

Tämä lääkevalmiste on isotoninen elektrolyytiluos, jonka elektrolyytipitoisuudet on mukautettu vastaamaan seerumin elektrolyytipitoisuusia. Valmistetta käytetään menetetyn solunulkosien nesteen korvaamiseksi (eli menetetyn veden ja elektrolyyten korvaamiseksi niiden oikeassa suhteessa). Tällä infuusionesteellä pyritään palauttamaan ja ylläpitämään elimistön normaalialla osmoottista tilannetta sekä solunulkosessa että -sisäisessä tilassa.

Anionisisällöltään liuos on tasapainotettu seos kloridia, asetaattia ja malaattia, mikä ehkäisee metabolista asidoosia.

5.2 Farmakokinetiikka

Imeystyminen

Koska Ringerfundin annetaan laskimonsisäisesti, on sen sisältämien aineiden biologinen hyväksikäytettävyys 100 %.

Jakautuminen ja biotransformaatio

Natrium ja kloridi jakaantuvat pääosin solunulkoiseen tilaan; kalium, magnesium ja kalsium puolestaan solunsisäiseen tilaan. Natrium, kalium, magnesium ja kloridi erityyvät pääosin munuaisten kautta, mutta pieniä määriä erityy myös ihon ja suoliston kautta. Kalsium erityy lähes yhtä suurina määrinä virtsaan ja endogeenisen suolistoerityksen kautta.

Infuusion aikana asetaatti- ja malaattipitoisuudet plasmassa nousevat ja näyttävät saavuttavan vakaan tilan. Kun infusio lopetetaan, asetaatti- ja malaattipitoisuudet lähtevät nopeaan laskuun. Infuusion aikana asetaatin ja malaatin erityminen virtsaan lisääntyy. Näiden aineiden metabolia elimistön kudoksissa on kuitenkin niin nopea, että vain pienet murto-osat erityyvät virtsaan.

5.3 Prekliiniset tiedot turvallisuudesta

Prekliinisiä tutkimuksia ei ole tehty Ringerfundin-valmisteella. Kaikki lääkkeen määräjän kannalta oleellinen tieto on esitetty tämän valmisteyhteenvedon muissa kohdissa.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Injectoresteisiin käytettävä vesi
Natriumhydroksidi (pH:n säätöön).

6.2 Yhteensopimattomuudet

Karbonaatteja, fosfaatteja, sulfaatteja tai tartraatteja sisältävät valmisteet voivat aiheuttaa saostuman, jos niitä sekoitetaan Ringerfundin-valmisteeseen.

6.3 Kestoaika

Kestoaika myyntipakkauksissa:

Lasipullo ja polyteenimuovipullo: 3 vuotta.

Muovipussi: 2 vuotta.

Kestoaika pakkauksen avaamisen jälkeen:

Valmiste tulee käyttää välittömästi avaamisen jälkeen mikrobiologiselta kannalta. Jos valmistetta ei käytetä välittömästi, ennen käyttöä tapahtuva säilytsaika ja -olosuhteet ovat käyttäjän vastuulla. Säilytsaika ei saisi ylittää 24 tuntia 2-8 °C, ellei valmiksisaattaminen/sekoittaminen (jne.) ole tapahtunut valvotuissa validoiduissa olosuhteissa.

6.4 Säilytys

Lasipullot ja polyteenimuovipullot: Älä säilytä kylmässä. Ei saa jäätynä.

Muovipussit: Säilytä alle 25 °C. Älä säilytä kylmässä. Ei saa jäätynä.

6.5 Pakkaustyyppit ja pakkauskoot

Infusioneste on pakattu

- 250 ml, 500 ml tai 1000 ml sisältäviin tyypin II lasipulloihin, joissa on butylylikumikorkki; saatavana 1 tai 10 pullon pakkauksissa (250 ml ja 500 ml) tai 1 tai 6 pullon pakkauksissa (1000 ml)
- 250 ml, 500 ml tai 1000 ml sisältäviin polyteenimuovipulloihin; saatavana 1 tai 10 pullon pakkauksissa - muovipusseihin, jotka on pakattu suojarippeihin. Muovipussi koostuu kolmikerroksisesta muovilaminaatista, jossa sisin kerros on polypropeeniä ja uloin kerros polyamidia. 250 ml, 500 ml tai 1000 ml sisältävät pussit ovat saatavana 1 tai 20 pussin pakkauksissa (250 ml ja 500 ml) tai 1 tai 10 pussin pakkauksissa (1000 ml)

Kaikkia pakkauskokoja ei välttämättä ole myynnissä.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiseelle ja muut käsittelyohjeet

Vain laskimoon.

Vain kertakäyttöön.

Älä käytä osittain käytettyjä pakkauksia uudelleen.

Käyttämätön liuos on hävitettävä.

Älä käytä, jos pakaus tai sen sulkija on vahingoittunut. Käytä vain, jos liuos on kirkas eikä sisällä hiukkasia.

Liuosta saa annostella vain steriilillä infuusiolaitteella aseptista tekniikkaa käyttäen. Infuusiolaitteisto pitää täyttää liuoksella ennen infuusion aloittamista, jotta estetään ilman pääsy verenkiertoon.

Muovipusseja käytettäessä on suojarippsi poistettava vasta juuri ennen infuusion aloittamista.

Lisätiedot, katso kohta 4.2.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

B. Braun Melsungen AG

Carl-Braun-Strasse 1

34212 Melsungen

Saksa

8. MYYNTILUVAN NUMERO

20052

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämisen päivämäärä: 20.4.2005

Viimeisimmän uudistamisen päivämäärä: 12.2.2018

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

15.11.2019

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Ringerfundin infusionsvätska, lösning

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

1000 ml Ringerfundin innehåller:

Natriumklorid	6,80 g
Kaliumklorid	0,30 g
Magnesiumkloridhexahydrat	0,20 g
Kalciumkloriddihydrat	0,37 g
Natriumacetattrihydrat	3,27 g
L-Äppelsyra	0,67 g

Elektrolytinnehåll: mmol/l

Natrium	145,0
Kalium	4,0
Magnesium	1,0
Kalcium	2,5
Klorid	127,0
Acetat	24,0
Malat	5,0

Hjälpmé med känd effekt:

1000 ml Ringerfundin lösning innehåller 0,2 g natriumhydroxid (0,115 g natrium).

För fullständig förteckning över hjälpménen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Infusionsvätska, lösning

Klar, färglös vattenlösning utan synliga partiklar.

pH: 5,1-5,9

Teoretisk osmolaritet: 309 mOsm/ml

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Therapeutiska indikationer

Korrektion av extracellulär vätskeförlust vid isoton dehydrering, särskilt vid manifest acidosis eller vid risk för acidosis.

4.2 Dosering och administreringssätt

Dosering

Vuxna, äldre patienter, ungdomar och barn:

Dosen beror på patientens ålder, vikt, kliniska och biologiska tillstånd och annan samtidig behandling.

Den rekommenderade dosen är:

- för vuxna, äldre patienter och ungdomar: 500 ml-3000 ml/24 timmar, vilket motsvarar 1-6 mmol natrium/kg/24 timmar och 0,03-0,17 mmol kalium/kg/24 timmar.
- för småbarn, spädbarn och barn: 20 ml-100 ml/kg/24 timmar, vilket motsvarar 3-14 mmol natrium/kg/24 timmar och 0,08-0,40 mmol kalium/kg/24 timmar.

Administreringshastighet:

Den maximala infusionshastigheten beror på patientens vätske- och elektrolytbehov, vikt och kliniska tillstånd.

För barn är den genomsnittliga infusionshastigheten 5 ml/kg/timme, men hastigheten varierar med barnets ålder: 6-8 ml/kg/timme för spädbarn, 4-6 ml/kg/timme för barn i åldern 1-2 år och 2-4 ml/kg/timme för barn upp t.o.m. 11 år.

Pediatrisk population

Säkerhet och effekt för Ringerfundin för barn i åldern under 28 dagar har inte fastställts.

Administreringssätt

Endast för intravenös infusion.

Ringerfundin kan ges i en perifer ven (se avsnitt 3 för pH och den teoretiska osmolariteten).

Vätskebalans, elektrolytkoncentrationer i plasma och pH måste övervakas medan infusionen påbörjas. Detta för att undvika risk för eventuell luftembolism i samband med infusionen.

Vätskebalans, elektrolytkoncentrationer i plasma och pH måste övervakas medan infusionen pågår. Ringerfundin kan administreras så länge det finns behov för vätskeersättning.

4.3 Kontraindikationer

Ringerfundin får inte användas i samband med:

- hypervolemi
- allvarlig kronisk hjärtsvikt
- njursvikt med oliguri eller anuri
- allvarligt generaliserat ödem
- hyperkalemi
- hyperkalceemi
- metabolisk alkalos.

4.4 Varningar och försiktighet

Patientens tillstånd måste övervakas noga om stora mängder infusionsvätska administreras till patienter med mild eller måttlig hjärtsvikt eller patienter med nedsatt lungfunktion (för mer allvarliga tillstånd: se avsnitt 4.3).

Lösningar som innehåller natriumklorid bör administreras med försiktighet till patienter med

- mild eller måttlig hjärtsvikt, perifert ödem, lungödem eller extracellulär hyperhydrering (för mer allvarliga tillstånd: se avsnitt 4.3)
- hypernatremi, hyperkloremi, hypertonisk dehydrering, hypertoni, nedsatt njurfunktion, eklampsi eller risk för eklampsi, aldosteronism eller någon annan sjukdom eller behandling (t.ex. kortikosteroider/steroider) som orsakar natriumretention (se även avsnitt 4.5)

Lösningar som innehåller kaliumsalter bör administreras med försiktighet till patienter med:

- hjärtsjukdom
- något tillstånd som predisponerar för hyperkalemi, såsom njur- eller binjurebarkssvikt
- akut dehydrering
- omfattande vävnadsskada, som vid allvarliga brännskador.

Eftersom produkten innehåller kalcium:

- bör försiktighet iakttas vid intravenös infusion, för att hindra extravasation
- bör lösningen ges med försiktighet till patienter med nedsatt njurfunktion samt till patienter som har en sjukdom som är förknippad med förhöjda D-vitaminhalter, såsom sarkoidos
- ska lösningen inte administreras via samma infusionsaggregat som blod.

Lösningar som innehåller anjoner som kan metaboliseras, bör administreras med försiktighet till patienter med nedsatt andning.

Monitorering av serumelektrolyter, vätskebalans och pH är nödvändigt.

Vid långvarig parenteral behandling ska patienten tillföras en ändamålsenlig näringlösning.

Detta läkemedel innehåller 145 mmol natrium per 1000 ml. Detta bör beaktas för patienter som ordinerats saltfattig kost.

4.5 Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Ringerfundin innehåller natrium, kalium, kalcium och magnesium i samma koncentrationer som i plasma. Administrering av Ringerfundin i enlighet med rekommenderade indikationer och kontraindikationer, ökar således inte plasmakoncentrationerna av dessa elektrolyter. Om elektrolytkoncentrationerna stiger p.g.a. andra orsaker, bör följande interaktioner tas i beaktande.

Interaktioner relaterade till natrium:

Kortikoider/steroider och karbenoxolon kan orsaka retention av natrium och vatten (vilket orsakar ödem och hypertoni).

Interaktioner relaterade till kalium:

- suxameton
- kaliumsparande diuretika (amilorid, spironolakton och triamteren, antingen enbart eller i kombination)
- takrolimus, ciklosporin

Dessa substanser kan öka koncentrationerna av kalium i plasma och leda till potentiellt fatal hyperkalemia, speciellt om patienten har njursvikt som ökar den hyperkalemiska effekten.

Interaktioner relaterade till kalcium:

Effekten av digitalisglykosider kan förstärkas vid hypercalcemi, vilket kan leda till allvarlig eller fatal hjärtarytmia.

Vitamin D kan orsaka hypercalcemi.

4.6 Graviditet och amning

För Ringerfundin saknas data från användning hos gravida och ammande kvinnor. Vid avsedda indikationer är inga risker att vänta, så länge vätske-, elektrolyt- och syra-basbalans kontrolleras noggrant (se avsnitt 5.3). Ringerfundin bör användas med försiktighet vid graviditetsförgiftning.

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Ringerfundin påverkar inte förmågan att köra bil eller använda maskiner.

4.8 Biverkningar

Tecken på överdosering kan förekomma, se avsnitt 4.9.

Definitioner av frekvens termer som används i denna avsnitt:

Sällsynta: $\geq 1/10\ 000$, $< 1/1\ 000$

Ingen känd frekvens: kan inte beräknas från tillgängliga data

Immunsystemet

Ingen känd frekvens: Överkänslighetsreaktioner, kännetecknade av urtikaria, har ibland rapporterats efter intravenös administrering av magnesiumsalter.

Magtarmkanalen

Trots att orala magnesiumsalter stimulerar peristaltiken, har paralytisk ileus i sällsynta fall rapporterats efter intravenös infusion av magnesiumsulfat.

Allmänna symptom och/eller symptom vid administreringsstället

Biverkningar relaterade till administreringssättet, såsom feber, infektion vid injektionsstället, lokal smärta eller reaktion, venirritation, ventrombos eller flebit som börjar vid injektionsstället och extravasation kan förekomma. Biverkningar kan även bero på läkemedel som möjligen tillsatts i lösningen, och då beror sannolikheten för biverkningar på vilket läkemedel som tillsatts.

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nytta-riskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning via

webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea

Biverkningsregistret

PB 55

00034 FIMEA

4.9 Överdosering

Överdosering eller en för snabb infusionshastighet kan leda till ansamling av vatten och natrium, med risk för ödem, speciellt om utsöndringen av natrium via njurarna är nedslatt. I detta fall kan dialys vara nödvändig.

Överdosering av kalium kan leda till hyperkalemi, speciellt hos patienter med njursvikt. Symtom på hyperkalemi är parestesier i extremiteterna, muskelsvaghet, paralys, hjärtarytmier, hjärtblock, hjärtstillestånd och mental konfusion. Hyperkalemi behandlas genom administrering av kalcium, insulin (med glukos), natriumbikarbonat, jonbytarharts eller dialys.

Parenteral överdosering av magnesiumsalter leder till hypermagnesemi. Viktiga tecken på detta är förlust av de djupa senreflexerna och andningsdepression p.g.a. neuromuskulär blockad. Andra symptom på hypermagnesemi är illamående, kräkning, hudrodnad, törst, hypotoni p.g.a. perifer vasodilatation, sömnighet, konfusion, muskelsvaghet, bradykardi, koma och hjärtstillestånd.

Överdosering av kloridsalter kan leda till förlust av bikarbonat, vilket leder till en ökad surhet.

Överdosering av vissa föreningar, såsom acetat och malat, kan leda till metabolisk alkalos (speciellt hos patienter som lider av nedslatt njurfunktion), eftersom acetat och malat bildar bikarbonat-anjoner då de metaboliseras. Symtomen kan vara humörsvängningar, trötthet, andnöd, muskelsvaghet, och oregelbunden hjärtrytm. Hos patienter som ärtill har hypokalcemi kan hög muskeltonus, muskelryckningar och muskelkramper förekomma.

Korrigering av vätske- och elektrolytbalans är huvudsaklig åtgärd vid behandling av metabolisk alkalos med ökning av bikarbonat.

Överdosering av kalciumsalter kan leda till hyperkalcemi. Symtom på hyperkalcemi kan vara aptitlöshet, illamående, kräkning, förstopning, buksmärta, muskelsvaghet, psykiska störningar, enorm törst, polyuri, nefrokalcinos, njurstener, och i allvarliga fall hjärtarytmier och koma. För snabb intravenös injektion av kalciumsalter kan också leda till många av symptomen på hyperkalcemi liksom kalksmak, blodvallningar och perifer vasodilatation. Mild asymptomatisk hyperkalcemi korrigeras vanligen då administreringen av kalcium och andra läkemedel som bidrar (t.ex. D-vitamin) avslutas. Vid allvarlig hyperkalcemi krävs akut behandling (såsom loop-diureтика, hemodialys, kalcitonin, bisfosfonater, trinatriumedetat).

Då överdoseringen är relaterad till ett läkemedel som tillsätts i Ringerfundin infusionsvätska, beror

symtomen på det tillsatta läkemedel. Vid oavsiktlig överdosering bör infusionen avbrytas och patienten bör övervakas med avseende på eventuella symptom på överdosering av det tillsatta läkemedlet. Vid behov ges symptomatisk och stödjande behandling.

5. FARMAKOLOGISKA EGENDOMSVERK

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: Elektrolyter
ATC-kod: B05BB01

Ringerfundin är en isoton elektrolytlösning med elektrolytkoncentrationer som avpassats enligt motsvarande koncentrationer i plasma. Lösningen används för att korrigera extracellulär vätskeförlust (d.v.s. korrigera förlust av vatten och elektrolyter i proportionerliga mängder). Avsikten är att såväl återställa som upprätthålla normala osmotiska förhållanden i både det extracellulära och det intracellulära rummet.

Anjonerna i Ringerfundin utgör en balanserad kombination av klorid, acetat och malat, vilket motverkar metabolisk acidosis.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Absorption

Eftersom Ringerfundin ges intravenöst är biotillgängligheten för alla innehållsämnen 100 %.

Distribution och metabolism

Natrium och klorid distribueras huvudsakligen i det extracellulära rummet, medan kalium, magnesium och kalcium distribueras främst intracellulärt. Natrium, kalium, magnesium och klorid utsöndras främst via njurarna, men små mängder utsöndras även via hud och tarmkanal. Kalcium utsöndras i så gott som lika stora mängder via urin och via endogen tarmsekretion.

Plasmanivåerna av acetat och malat stiger och verkar nå steady-state under infusionens gång. När infusionen avslutats sjunker nivåerna snabbt. Utsöndringen av acetat och malat i urinen ökar under infusionen.

Metabolismen av dessa joner i kroppsvävnaderna är dock så snabb att endast en liten andel återfinns i urinen.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

Inga prekliniska studier har gjorts med Ringerfundin. Det finns inga prekliniska data av relevans för säkerhetsbedömningen utöver vad som redan beaktats i övriga delar av produktresumén.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälppämmen

Vatten för injektionsvätskor.
Natriumhydroxid (för reglering av pH).

6.2 Inkompatibiliteter

Risk för utfällning om Ringerfundin blandas med läkemedel som innehåller karbonater, fosfater, sulfater eller tartrater.

6.3 Hållbarhet

Hållbarhet i obruten förpackning:

Glasflaska och plastflaska: 3 år.
Plastpåse: 2 år.

Hållbarhet efter att förpackningen öppnats:

Från mikrobiologisk synpunkt ska lösningen användas omedelbart. Om den inte används omedelbart är lagringstid och förvaringsförhållanden före administrering användarens ansvar. Förvaringstiden ska normalt inte överskrida 24 timmar vid 2-8 °C, såvida inte beredning/blandning har utförts under kontrollerade och validerade aseptiska förhållanden.

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Glasflaska och plastflaskor: Förvaras i skydd mot kyla. Får ej frysas.
Plastpåsar: Förvaras vid högst 25 °C. Förvaras i skydd mot kyla. Får ej frysas.

6.5 Förpackningstyp och innehåll

Infusionsvätskan är förpackad i:

- glasflaskor (typ II) med butylgummipropp innehållande 250 ml, 500 ml eller 1 000 ml i förpackningar om 1 eller 10 flaskor (250 ml och 500 ml) eller 1 eller 6 flaskor (1 000 ml)
- plastflaskor av polyeten innehållande 250 ml, 500 ml eller 1 000 ml i förpackningar om 1 eller 10 flaskor
- plastpåsar, som utgörs av ett tredubbelt plastlaminatskikt, där det innersta lagret består av polypropen och det yttersta lagret av polyamid. Plastpåsarna är förpackade i skyddspåsar. Påsarna innehåller 250 ml, 500 ml eller 1 000 ml och finns i förpackningar om 1 eller 20 påsar (250 ml och 500 ml) eller 1 eller 10 påsar (1 000 ml).

Eventuellt kommer inte alla förpackningsstorlekar att marknadsföras.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion och övrig hantering

Endast för intravenös administrering.

Endast för engångsbruk.

Påbörjade förpackningar skall inte återanvändas.

Oanvänt lösning ska kasseras.

Använd inte om förpackningen eller förslutaren är skadad. Använd endast om lösningen är klar och inte innehåller partiklar.

Lösningen ska administreras via ett sterilt infusionsaggregat med aseptisk teknik. Infusionsaggregatet bör fyllas med lösningen innan infusionen inleds, för att hindra att luft kommer in i systemet.

Då plastpåsar används, skall den skyddande ytterpåsen avlägsnas precis före administrering.

För ytterligare information, se avsnitt 4.2.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

B. Braun Melsungen AG

Carl-Braun-Straße 1

34212 Melsungen

Tyskland

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

20052

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

Datum för det första godkännandet: 20.4.200

Datum för den senaste förnyelsen: 12.2.2018

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

15.11.2019